

104

SKÆBNENS
VEJE.

Amg

Skuespil i 2 Akter.

Skæbnens Veje.

Skuespil i 2 Akter.

HOVEDPERSONERNE:

Fabrikant Bruun. Holger Reenberg
Fru Bruun Alfi Zangenberg
Lily, deres Datter Lillian
Ketty. Edith Psilander.

Paa sit Landsted umiddelbart udenfor København bor den rige Fabrikant Bruun. I sit Ægteskab har han en allerkæreste lille Pige, Lily, paa fire Aar, der er Faderens Øjsten, medens Forholdet mellem Ægtefællerne er meget ulykkeligt; Fruen interesserer sig kun for sine franske Romaner og forsømmer alt vedrørende sin Mand og sit Barn.

Hver Morgen tager Hr. Bruun til sit Kontor i Hovedstaden. En Dag ser han en ung Pige ligge

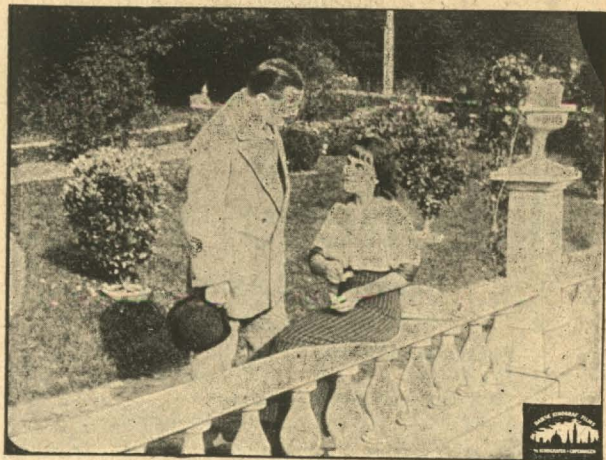

besvimet paa Landevejen; han lader Chaufføren standse og hjælper den unge Pige, hvis Navn er Ketty, op.

Ketty har i længere Tid plejet sin dødssyge Moder, og hun er efter Doktors Raad gaet en Spaseretur. Den megen Nattevaagen har undergravet hendes Helbred, og nu træffer hun Hr. Bruun, der beredvilligt hjælper hende og følger hende til hendes Hjem. Nogen Tid efter dør Kettys Moder; nu er hun alene i Verden uden

Venner og Slægtninge, og Fremtiden ligger mørk og trist for hende.

Paa Landstedet er Lily hele Dagen overladt til sig selv. En Dag ser Moderen hende sidde paa Balustraden ved Indsøen og plaske i Vandet. Den ellers ufølsomme Moder indser ved denne Lejlighed, at Lily trænger til en Barnefrøken, der

kan passe paa hende, og indrykker en Annonce desangaaende. Hr. Bruun, der erindrer Ketty, vil tilbyde hende Pladsen; han indfinder sig i hendes tidligere Hjem, men Lejligheden er tom, Ketty er efter Moderens Død flyttet bort.

Ved et Skæbnens Tilfælde læser Ketty imidlertid Annoncen. Hun henvender sig hos Fru Bruun, der antager hende, og da Fabrikanten møder hende, bliver han glædelig overrasket over Gensynet.

Som Tiden gaar, bliver Ketty mere og mere en Moder for Barnet. Faderen, der ser, hvorledes Barnet hænger ved Ketty, fatter efterhaanden megen Sympati for den unge Pige, og det hænder et Par Gange, at Fru Brun overrasker de tre Venner i en intim Familieidyl, hvorefter Forholdet mellem Ægtefællerne yderligere tilspidnes. En Aften, efter at Ketty har lagt Barnet i

Seng, foreslaar Fabrikanten hende en Spaseretur i Parken. Fru Bruun aner Uraad og følger efter,

og netop som de Elskende tilstaar hinanden deres Kærlighed, overraskes de af Fruen. I en bydende

Tone befaler hun Ketty straks at forlade Huset, men Fabrikanten, der ikke vil svigte den unge

Pige, vil følge hende. De gør sig parate til Rejsen og forlader sammen Huset.

Lily er imidlertid vaagnet, og med sin store Dukke paa Armen gaar den lille Pige ned i Dagligstuen for atter at sige „Godnat“ til Faderen. Fabrikanten er i Mellemtiden vendt tilbage, idet han endnu en Gang vil tage Afsked med sin lille Datter, og dér ser han hende sidde i Natkjole og vente paa sin kære Fader. Han tager

Lily i sine Arme og lægger hende op i Sengen, han kysser og klapper hende, og det er, som en usynlig Magt holdt ham tilbage. Ketty, hvem Ventetiden imidlertid falder lang, gaar tilbage til Huset. Hun gaar op i Barnets Soveværelse og ser den rørende Kærlighed mellem Fader og Datter. En Adskillelse mellem de to vil hun ikke være Skyld i, og med Opofrelse af sin egen Lykke rejser Ketty alene.

7 Aar gaar. Lilys Moder er imidlertid død, og Barnet er anbragt paa en Kostskole. En Dag, da hun med nogle Veninder er paa Cycletur, kommer hun til Skade og bliver bragt til Hospitalet, hvor — ved et Skæbnens Tilfælde — Ketty bliver hendes Sygeplejerske. Da Faderen besøger sin Datter, genkender han Ketty, og da Lily bliver Rekonvalescent, og han ser, hvorledes Barnet

hænger ved Ketty, beder han hende blive en ny Moder for sit Barn.

Tre Gange har Skæbnen ført disse to Mennesker sammen, og først nu efter mange Aars Forløb bliver de to, der straks fattede Sympathi for hinanden, forenede.

Skæbnens Veje er uransagelige.

